

SEPREP T.U. RUS og PSYKISKE LIDELSER

En tverrfaglig idé med muligheter for grenseoverskridelser...

En evalueringsrapport om studenter og veileders erfaringer fra

SEPREP Tverrfaglig Utdanningsprogram
i behandling, rehabilitering og oppfølging av mennesker med
ruslidelser og psykiske lidelser

Kortversjon av Rapport 2 - 2006

Utarbeidet av Episteme Forskning og SamfunnsEvaluering

For
SEPREP

Senter for psykoterapi og psykososial rehabilitering ved psykoser

Forord

Etter å ha gjennomført evalueringen av SEPREP Tverrfaglig Utdanningsprogram i 2005/2006, var dette et svært spennende prosjekt å få muligheten til å gjennomføre. Også denne gangen kan jeg si at jeg var spent på inngangsspørsmålet som jeg stilte sist gang: ”Fyller dette prosjektet sine oppsatte målsettinger?” Samtidig var det en fantastisk mulighet til å få sett nærmere på om de resultatene som kom ut av den forrige evalueringen kunne vise seg å holde stikk også på dette utdanningsprogrammet.

Spesielt spennende var det at vi denne gangen la opp en strategi som skulle sikre oss en svarprosent som gjorde undersøkelsen representativ også i forskningsmessig øyemed. På den måten kan vi også på et sikkert grunnlag trekke slutninger av det materiale vi sitter igjen med. Samtidig kan dette materiale også være med på å bekrefte eller avkrefte de svært positive funnene i evalueringen av SEPREP T.U.

Vi nådde vår oppsatte prosentgrense på svar uten purrerunde, og denne rapporten ønsker, med dette materialet, å undersøke kvantitativt, så vel som kvalitativt, studentenes og veiledernes opplevelser, utbytte og erfaringer fra studiet.

Hovedrapportens del 1 gir en kortfattet innledning om bakgrunn og presentasjon av SEPREP Tverrfaglig Utdanningsprogram i behandling, rehabilitering og oppfølging av mennesker med ruslidelser og psykiske lidelser. I del 2 presenteres resultater fra retrospektiv spørreundersøkelse blant studentene som har gjennomført utdanningen. I del 3 presenteres resultater av intervjuer av et tilfeldig utvalg veiledere i forhold til deres opplevelse av utdanningen generelt og deres erfaringer med å være to veiledere spesielt. I fjerde og siste del gjøres sammenliknende vurderinger og konklusjoner på bakgrunn av fremkomne resultater.

Denne rapporten presenterer i hovedsak del 4.

Jeg vil avslutningsvis benytte anledningen til nok en gang å takke for tilliten fra SEPREP, og takke for et spesielt godt samarbeid med Gunnar Brox Haugen, Karin Blix Flage, Anne Ek og Wenche Løyning. Det har vært et spennende, utviklende og ikke minst et minneverdig samarbeid. En stor takk til alle studentene som har tatt seg tid til å svare på spørreskjema, og ikke minst en stor takk til de åtte veilederne som delte raust av sin tid til mine mer eller mindre intrikate spørsmål og problemstillinger, og takk til alle de veilederne som deltok og kom med konstruktive tilbakemeldinger på verifikasjonsseminaret på Hamar.

Bærum, 28.september 2006

Bror Just Andersen
Episteme Forskning og SamfunnsEvaluering
Tlf. 41 61 01 27
e-post: brorja@online.no

INNHOLDSFORTEGNELSE

FORORD	2
SAMMENDRAG AV RAPPORTEN.....	4
1 SAMMENLIKLENDE VURDERINGER OG KONKLUSJONER.....	7
1.1 KOMPETANSENIVÅ – LÆRINGSUTVIKLING	7
1.2 ENDRING AV PRAKSIS.....	8
1.3 UTVIKLING AV SAMARBEIDSRELASJONER	9
1.4 UTVIKLING AV BRUKERMEDVIRKNING I BEHANDLING	11
1.5 BETYDNINGEN AV LOKAL FORANKRING OG UTDANNINGENS ORGANISERING	12
1.6 OPPLEVD MESTRING OG TRIVSEL I SENERE PRAKSIS	14
1.7 SAMMENFATTENDE OM INTERVJUER AV VEILEDERE.	15
1.8 KONKLUSJONER OG RÅD PÅ BAKGRUNN AV RESULTATER I EVALUERINGEN.....	16
2 VEDLEGG.....	18
2.1 SPØRRESKJEMA.....	18
2.2 INTERVJUGUIDE	18

Sammendrag av rapporten

Bakgrunn

Hovedanliggendet i rapporten er å rette fokus mot læringsutbytte og erfaringer ved gjennomføring av lokalt SEPREP T.U. i behandling og rehabilitering og oppfølging av mennesker med ruslidelser og psykiske lidelser. Endringene identifiseres som endringer for deltakere, definert som endringer i praksisutøvelse, holdninger, kunnskaper og atferd, og derav nytteeffekt av gjennomføring av lokalt SEPREP T.U. i ruslidelser og psykiske lidelser for utvikling av tjenestetilbudet.

Fokus i utdanningen rettes mot endring av kunnskap og praksis hos de som gjennomfører utdanningen, endring i samarbeid på tvers av faggrenser og forvaltningsnivå, og endring i innholdet i tjenestetilbudet både i primær- og spesialisthelsetjeneste. I denne utdanningen er det rettet et spesielt fokus mot områdene rus og psykisk helse, og man har gjennomført utvidet veiledning med en veileder fra henholdsvis rus og psykiatrifeltet i alle grupper.

Bakgrunnen for denne evalueringen har i korthet vært å finne frem til om utdanningen tjener de oppsatte formål. Evalueringen har blitt gjort på oppdrag og i tett samarbeid med den sentrale ledelsen i SEPREP. Se for øvrig følgeskriv forfattet av daglig leder ved SEPREP, Gunnar Brox Haugen.

SEPREP Tverrfaglig Utdanningsprogramms målsettinger er bygget opp som følger:

Overordnet målsetting:

Økt kunnskap om psykiske lidelser og ruslidelser

Deltakers kompetanse skal være vesentlig hevet i form av økt kunnskap om og forståelse for personer med ruslidelse og psykisk lidelse og de problemene dette fører med seg. Det skal utvikles en kompetanse omkring problematikken som ivaretar det sammensatte og komplekse i en integrert forståelse.

Fire delmålsettinger:

Økt kunnskap om forståelse, tilnærming og behandling

Økt relasjonskompetanse, egenutvikling og selvrefleksjon

Økt samarbeid og samhandlingskompetanse

Økt evne til å ivareta egen trivsel i arbeidet (alle med underpkt., se for øvrig kap. 1, 1.3.1 – 1.3.5)

Resultatmålsetting:

Alle de ovenstående målområder skal til sammen medvirke til at deltaker anvender forståelsen og kunnskapen i sin yrkesfunksjon, og forbedrer og evaluerer sin kliniske praksis.

Metode

Dokumentanalyse utført av Evalueringssenteret Episteme.

Dette er gjort ved innhenting av bakgrunnsinformasjon fra offentlige dokumenter, data omkring utdanningen fra stiftelsens egne skriv, informasjon gjennom utenforståendes omtaler av utdanningen og fra lokal ansvarlig for gjennomføring av utdanningsprogrammene.

Retrospektiv evaluering av a) studenters opplevde endring av praksis ut i fra deltakelsen i utdanningsprogrammet, og b) deres og veileders opplevelse av utdanningen generelt og veiledernes erfaringer med veiledningsformen spesielt.

a) Evaluering av studenters erfaringer gjennom spørreundersøkelse

I perioden april til juni 2006 har det, i regi av Episteme Forskning og SamfunnsEvaluering, blitt gjennomført en spørreundersøkelse blant de som har vært studenter ved denne utdanningen. Hovedfokuset rettes mot utbytte ved utdanningen, og betydningen av den lokale tilknytningen og organiseringen av SEPREP T.U. Spørreskjema er utviklet i nært samarbeid med ledelsen i SEPREP for på den måten i størst mulig grad å reflektere de oppsatte mål og målsetninger.

Undersøkelsen er kategorisert i seks delområder for å få beskrevet tidligere studenters opplevde endring av, og i praksis.

1. Kompetansenivå – læringsutbytte
2. Endring av praksis
3. Utvikling av samarbeidsrelasjoner
4. Utvikling av brukermedvirkning i behandling, oppfølging og rehabilitering
5. Betydning av utdanningens lokale forankring og organisering
6. Opplevd mestring og trivsel i senere praksis

Alle studenter som har gått denne utdanningen, dvs. 116 deltakere, har blitt forelagt spørreskjema. Det har vært 3 lokale utdanningsprogram, ett i Agder, ett i Telemark og ett i Oslo, med omkring 40 studenter i hvert. Blant disse ble de fleste forelagt spørreskjema ved utdanningens siste samling, mens de som ikke var tilstede fikk det sendt hjem i posten.

Spørreundersøkelsen ble gjennomført uten purrerunde og vi har fått tilbake og registrert 99 fullstendig utfylte skjema. Dette gir oss en svarprosent på 85,34, hvilket ses på som et forskningsmessig akseptabelt nivå for å trekke generaliserte slutninger.

b) Evaluering av veilederes erfaringer med utdanningsprogrammet gjennom semistrukturerte intervjuer

For å kvalitetssikre formen på utdanningen og spesielt veiledningen har Episteme Forskning og SamfunnsEvaluering, ved undertegnede, i løpet av uke 22 til 25 i 2006 gjennomført intervjuer av åtte veiledere som har hatt studenter ved undervisningsprogrammet. Intervjuene har vært semistrukturert og utvalget er her blitt gjort gjennom en stratifisert tilfeldig utvelgelse. Ett intervju er imidlertid blitt forkastet på grunn av for dårlig lyd kvalitet.

1 Sammenliknende vurderinger og konklusjoner

1.1 Kompetansenivå – læringsutvikling

Tilbakemeldingene på dette området dekkes gjennom spørsmål 5-10 i kapittel 2.

Sammenfattende kan vi se at studentene gjennomgående mener de har hatt et stort læringsutbytte og en vesentlig heving i kompetansenivå gjennom Utdanningsprogrammet. Generelt sett kan vi si at dette vitner om et stort læringsutbytte for studentene, som samtidig vurderer nivået i utdanningsprogrammet som høyt, men godt avpasset.

Læringsutbytte gjenspeiles ved:

- større kunnskaper om anerkjente behandlingsformer (66 % svarer her i stor eller svært stor grad, mens 30 % svarer delvis (i evalueringen av SEPREP T.U. var tallene henholdsvis 72 % og 25 %))
- økt kunnskap om andre faggruppers kompetanse (70 % svarer her i stor eller svært stor grad, mens 28 % svarer delvis (i evalueringen av SEPREP T.U. var tallene henholdsvis 53 % og 39 %))
- endret syn på brukere/pasienters ressurser og interesser (45 % svarer her i stor eller svært stor grad, mens 36 % svarer delvis (i evalueringen av SEPREP T.U. var tallene henholdsvis 42 % og 39 %))

Økt kompetansenivå gjenspeiles ved:

- økt kompetanse innen eget fagområde (72 % svarer her i stor eller svært stor grad, mens 25 % svarer delvis (i evalueringen av SEPREP T.U. var tallene henholdsvis 81 % og 14 %))
- videreutvikling av metoder som er aktuelle for egen praksis (30 % svarer her i stor eller svært stor grad, mens 53 % svarer delvis (i evalueringen av SEPREP T.U. var tallene henholdsvis 45 % og 38 %))
- Økt kritisk refleksjon over egen praksis (57 % svarer her i stor eller svært stor grad, mens 38 % svarer delvis (i evalueringen av SEPREP T.U. var tallene henholdsvis 71 % og 25 %))

1.2 Endring av praksis

Tilbakemeldingene på dette området dekkes gjennom spørsmål 11-16 i kapittel 2.

Trenden er den samme her som under punkt 1.1. Oppsummert kan vi si resultatene her tyder på at intensjonene om praksisendringen som følge av kompetansebyggingen, både når det gjelder muligheter, valg og tilpasning av behandlingstilbud til pasient, langt på vei innfris. Dette peker i retning av at utdanningen i praksisfeltet fører til et bedre faglig fundert og individuelt tilpasset tilbud, med høyere fokus på bruker og brukerens medvirkningsmuligheter. Sammenfattende kan vi se at deltakerne svarer at de, etter å ha gjennomført utdanningen, på flere sentrale områder har endret praksis.

- ved valg av behandlingsform, der 60 % svarer at de i stor eller svært stor grad nå ser flere valgmuligheter (35 % svarer delvis (i evalueringen av SEPREP T.U. var tallene henholdsvis 62 % og 36 %)),
- ved videre forståelse omkring ulike behandlingstilbud, og derav økt forståelse for muligheter og begrensninger for bruker, der 70 % svarer at de i stor eller svært stor grad nå ser sin praksis som en del av en større behandlingsskjede (19 % svarer delvis (i evalueringen av SEPREP T.U. var tallene henholdsvis 73 % og 23 %)), og
- ved at de nå i større grad har brukerfokus og driver motivasjonsarbeid. 40 % svarer at de i stor eller svært stor grad nå oftere kartlegger bruker/pasients daglige liv og gjøremål (34 % svarer delvis (i evalueringen av SEPREP T.U. var tallene henholdsvis 43 % og 31 %)), mens 42 % svarer at de i stor eller svært stor grad nå i større grad driver med motivasjonsarbeid i sin praksis (41 % svarer delvis (i evalueringen av SEPREP T.U. var tallene henholdsvis 53 % og 31 %)).

1.3 Utvikling av samarbeidsrelasjoner

Tilbakemeldingene på dette området dekkes gjennom spørsmål 13-19 i kapittel 2.

Sammenfattende kan vi si at studentene her mener de har bedret samarbeidsrelasjonene på vesentlige områder gjennom utdanningsprogrammet. Tilbakemeldingene tyder på at de som har gått utdanningen får vesentlig bedre kjennskap til flere behandlingsformer, at de har fått en utvidet kontaktflate på tvers av fag og forvaltningsnivå, og at dette samarbeidet har fått stor betydning for senere pasientarbeid.

- 57,6 % sier at utdanningen i stor eller svært stor grad har ført til at det er lettere å diskutere behandling, oppfølging og rehabilitering av brukere/pasienter på tvers av faggrupper (31,1 % svarer delvis (i evalueringen av SEPREP T.U. var tallene henholdsvis 72 % og 25 %))
- 73,6 % svarer at de i stor eller svært stor grad har fått bedre kunnskap om andre faggruppers arbeidsområder og tilnærminger (22,6 % svarer delvis (i evalueringen av SEPREP T.U. var tallene henholdsvis 72 % og 25 %)),
- 43,5 % sier at utdanningen i stor eller svært stor grad har ført til utvikling av tjenestenettverk på tvers av faggrupper (40,5 % svarer delvis), mens 41,6 % sier at utdanningen i stor eller svært stor grad har ført til utvikling av tjenestenettverket på tvers av forvaltningsnivåer (36,7 % svarer delvis),
- 45,2 % svarer at det i stor eller svært stor grad er lettere å ta kontakt med andre tjenestetilbud etter å ha gått utdanningen (38,7 % svarer delvis (i evalueringen av SEPREP T.U. var tallene henholdsvis 72 % og 25 %)), og at det som har bidratt til dette er utvidet kontaktflate, høyere kompetanse og økt innsikt i andres tilnærming, og økt kunnskap om behandlingstilbud/-tjenester,
- 66 % sier at veiledningsgruppen var sammensatt slik at de potensielt kunne ha behandlet samme pasient (14,2 % vet ikke om det var slik (i evalueringen av SEPREP T.U. var tallene henholdsvis 72 % og 25 %)). Av disse sier 82,9 % at dette har hatt stor eller svært stor betydning for senere pasientarbeid (i evalueringen av SEPREP T.U. var det 72 %),

og begrunner det ved at det har blitt bedre samarbeidsrelasjoner på tvers av forvaltningsnivå og faggrupperinger, og at de har fått økt kjennskap og forståelse for andre institusjoner og faggruppers tilnærming.

1.4 Utvikling av brukermedvirkning i behandling

Tilbakemeldingene på dette området dekkes gjennom spørsmål 26-31 i kapittel 2.

Sammenfattende kan vi si at de nå ser relasjonen mellom fagutøver og bruker/pasient som mer sentral, at de i større grad driver allianseskapende arbeid, at de i større grad tar med bruker/pasient på samarbeid og at de oftere kartlegger det sosiale nettverket rundt pasienten. Den så vidt lave måloppnåelsen, sett i forhold til de andre punktene, kan tyde på at utdanningen her har et relativt stort forbedringspotensiale. På den annen side dreier det seg her i stor grad om holdningsendringer. Vi vet at holdningsendringer tar tid og sannsynligvis ikke kan måles før etter ett til fem år. Ettersom måletidspunktet her var ved utdanningens slutt er det derfor lite sannsynlig at vi har fått med oss endringer innen dette området. Måletidspunktet for SEPREP T.U. var imidlertid 1-3 år etter endt utdanning og når man ser på endringen mellom disse to målingene, som er gjennomgående høyere, kan det peke i retning av høyere måloppnåelse innen brukermedvirkning over tid. Det knyttes imidlertid fortsatt relativt stor usikkerhet til dette og det må ytterligere undersøkelser til for å skape sikkerhet.

- 43 % svarer at utdanningsprogrammet, i stor eller svært stor grad har ført til at de nå ser relasjonen mellom fagutøver og bruker/pasient som mer sentral (25 % svarer delvis, mens 12% alltid har sett det slik (i evalueringen av SEPREP T.U. var tallene henholdsvis 62 % og 11 %)),
- 32 % sier at utdanningen har ført til at de i sin praksis i større grad driver allianseskapende arbeid gjennom mer samarbeid med bruker, nettverk og andre instanser og fordi høyere kompetanse gir økt trygghet og flere valgmuligheter (45 % svarer delvis(i evalueringen av SEPREP T.U. var tallene henholdsvis 49 % og 39 %)),
- 24 % svarer at utdanningen har ført til at de i stor eller svært stor grad har ført til at de med bruker/pasient på samarbeid gjennom arbeid med IP (Individuell Plan) og målsetninger, ved at bruker er med i ansvarsgruppe og liknende og fordi man nå har større kunnskap er det enklere å ta med bruker i diskusjoner og avgjørelser (38 % svarer delvis (i evalueringen av SEPREP T.U. var tallene henholdsvis 59 % og 23 %)),
- 21 % sier at utdanningen i større eller mye større grad, har ført til at de kartlegger det sosiale nettverket rundt bruker/pasient (44 % svarer til en viss grad (i evalueringen av SEPREP T.U. var tallene henholdsvis 51 % og 36 %)).

1.5 Betydningen av lokal forankring og utdanningens organisering

Tilbakemeldingene på dette området dekkes gjennom spørsmål 32-41 i kapittel 2.

Resultatene under denne delen tyder på en svært vellykket form for videre og etterutdanning, der det er stor grad av lokal praksistilknytning og der det lokale læringsutbytte for den enkelte synes nært opp mot det optimale. Sammenfattende kan vi si at studentene mener at utdanningens lokale forankring, og organisering, dvs. gjennom en tredeling av metodiske undervisningsprinsipper ved felles undervisning, veiledning i grupper og litteraturstudiegrupper, har hatt stor eller svært stor betydning for deres læringsutvikling og mulighetene for å omsette teoretisk kunnskap til praktisk arbeid. Man bør sammen med resultatene fra evalueringen av SEPREP T.U. kunne anta at deltakelse i utdanningen har en positiv effekt og ringvirkninger for de deltakende arbeidsstedene, utover det vi her klarer å registrere. Dette igjen fører til en heving av kvaliteten i behandlingstilbudet til brukeren. Når det gjelder nyvinningen i denne utdanningen med to veiledere fra hvert sitt fagfelt, er svært mange fornøyd med det og 2/3 svarer at de ville valgt samme veiledningsform hvis de hadde muligheten ved en annen anledning.

- 63 % svarer at utdanningens lokale forankring har hatt stor eller svært stor betydning for deres læring i praksis (26 % svarer delvis (i evalueringen av SEPREP T.U. var tallene henholdsvis 79 % og 12 %)).
- 72 % sier at utdanningens organisering har hatt stor eller svært stor betydning for deres læringsutvikling (21 % svarer delvis (i evalueringen av SEPREP T.U. var tallene henholdsvis 94 % og 5 %)).
- 69 % svarer at den lokale forankringen og deltakelse i veiledningsgruppen hadde stor eller svært stor betydning, og begrunner dette med at de har fått bedre innsikt i tjenestetilbud, høyere kompetanse om andre yrkesgruppers tilnærming, bedre innsikt gjennom refleksjon og lokal erfaringskunnskap og at de har knyttet kontakter (24 % svarer verken eller, bla. fordi veiledningen ikke fungerte som forventet (i evalueringen av SEPREP T.U. var tallene henholdsvis 82 % og 12 %)).

- 83 % svarer at refleksjoner/diskusjoner i veiledningsgruppen dreiet seg om lokale brukere/pasienter og forhold (16 % svarer delvis (i evalueringen av SEPREP T.U. var tallene henholdsvis 84 % og 12 %)).
- 60 % sier at det har hatt stor eller svært stor betydning for senere arbeid med bruker/pasient at undervisningsprogrammet hadde en lokal forankring (30 % svarer vekeken eller (i evalueringen av SEPREP T.U. var tallene henholdsvis 65 % og 23 %)),
- på spørsmål om hvilken betydning det hadde for deres læringsutvikling at det har vært to veiledere, en fra rusfeltet og en fra psykiatrifeltet svarte 70 % at det hadde stor eller svært stor betydning, mens 20 % svarte delvis.
- på spørsmål om man ville valgt samme veiledningsform i denne utdanningen en annen gang, svarer 67 % ja, mens 33 % svarer nei.
- 52 % sier at utdanningens organisering/lokale forankring i stor eller svært stor grad har bidratt til at det er lettere å omsette kunnskap til praksis (38 % svarer delvis (i evalueringen av SEPREP T.U. var tallene henholdsvis 59 % og 27 %)).

1.6 Opplevd mestring og trivsel i senere praksis

Tilbakemeldingene på dette området dekkes gjennom spørsmålene 42 og 43 i kapittel 2.

Sammenfattende kan vi si at de som har gått utdanningen i stor grad mener at de gjennom å ha gått utdanningen både opplever en høyere mestring i arbeidet og bedret trivsel i den jobben de har.

- 50 % svarer at SEPREP utdanningen i stor eller svært stor grad har påvirket deres mestring i arbeidshverdagen (39 % svarer delvis (i evalueringen av SEPREP T.U. var tallene henholdsvis 67 % og 28 %)).
- 35 % svarer at SEPREP utdanningen i stor eller svært stor grad har påvirket deres trivsel i den jobben de har (45 % svarer delvis (i evalueringen av SEPREP T.U. var tallene henholdsvis 53 % og 35 %)).

1.7 Sammenfattende om intervjuer av veiledere.

Hovedtrekkene fra intervjuene er som følger:

- Alle veilederne var svært fornøyd med ivaretagelsen i utdanningsprogrammet og opplevde små eller ingen utfordringer i forhold til den praktiske gjennomføringen.
- Alle veilederne synes å ha brukt mer tid på planlegging enn hvis de hadde vært alene og sier samtidig at de i større grad ser nødvendigheten og nytten ved det. Variasjonen mellom veileder-parene er imidlertid stor.
- Seks av syv mener den metodiske tilnærmingen er annerledes når man er to, alle er enig om at det er en utfordring, mens fem av syv mener at veiledningen fikk en vesentlig høyere kvalitet gjennom å være to.
- Alle veilederne mente det var utfordrende, men utviklende at man kom fra hvert sitt fagfelt.
- Seks av syv mener det har vært lettere å formidle overgangen fra teori til praksis gjennom å være to.
- Alle mener at de har nådd de oppsatte målsettingene og seks mener at det hadde stor betydning for måloppnåelse at de var to.
- Seks av intervjuobjektene svarte at de to fagfeltene har blitt bedre belyst når man har vært to, at dette har hatt en positiv betydning og at det har vært med på å berike veiledningen, blant annet fordi det har vært enklere å skape bevegelse mellom de to fagfeltene, at det er lettere å holde fokus og at det skaper en mulighet for en annen dialog.
- Alle veilederne ønsker seg tettere tilknytning til den teoretiske delen i utdanningen.
- Alle veilederne ville vært veileder i et samme type utdanningsprogram hvis de ble spurt en gang til.

1.8 Konklusjoner og råd på bakgrunn av resultater i evalueringen

De tilbakemeldinger undertegnede har fått, både fra tidligere studenter og veiledere synes å tegne et positivt bilde, der utdanningsprogrammet bidrar til en vesentlig kompetanseheving på sentrale områder. De foreløpige funnene ved den prospektive undersøkelsen utført av Torleif Ruud understøtter i stor grad resultatene fra evalueringen av SEPREP T.U. og mange av disse understøttes igjen av resultatene vi har fått gjennom denne evalueringen.

Ser vi resultatene av evalueringen opp mot utdanningsprogrammets oppsatte resultatmålsetting¹, kan vi si at utdanningsprogrammet i stor grad ser ut til å oppfylle denne. Både studenter og veiledere synes generelt sett svært positive til både utdanningens innhold, form og organisering.

De områder utdanningen ser ut til å ha høyest måloppnåelse er;

- Utviklingen av samarbeidsrelasjoner både på tvers av fag og forvaltningsnivå
- Kompetanseutvikling innen anerkjente behandlingsformer
- Kompetanseutvikling innen eget fagområde
- Kunnskap om andre faggruppers kompetanse
- Utvikling av kunnskap/kjennskap til ulike behandlingstilbud og behandlingsformer.

SEPREP Tverrfaglig Utdanningsprograms særegne lokale forankring, og organisering, dvs. tredelingen av tilfanget i undervisningsmetoder, synes å ha en avgjørende betydning for studentenes læringsutvikling og alle de andre overforstående punktene. Blant studentene svarer 63 % at den lokale forankringen har hatt stor eller svært stor betydning, mens 72 % sier at utdanningens organisering har hatt stor eller svært stor betydning for deres læringsutvikling.

Ser man generelt på tilbakemeldingen synes utdanningsprogrammet å fungere svært godt i forhold til de oppsatte målsetningene, både ut fra tilbakemeldingene fra studentene og gjennom intervjuene av veilederne.

¹ At utdanningen skal medvirke til at deltakerne anvender forståelsen og kunnskapen, opparbeidet gjennom utdanningsforløpet, i sin yrkesfunksjon, og forbedrer og evaluerer sin kliniske praksis.

Som etter- og videreutdanningsprogram synes resultatene i denne evalueringen i stor grad å underbygge det svært positive bildet som ble skapt gjennom evalueringen av SEPREP T.U. Det bør etter undertegnedes mening ikke være noen vesentlig grunn til å tvile på denne utdanningens kvalitet og fortrinn, sett i forhold til andre liknende tilbud, både når det gjelder kompetanseheving for de deltakende arbeidssteder og for den enkelte deltakers læringsutvikling. Når utdanningen i tillegg er betydelig mindre ressurskrevende enn de sammenliknbare bla. ved høyskolen, gjør det at Episteme Forskning og SamfunnsEvaluering til sammen vurderer SEPREP utdanningen(e), og spesielt utdanningenes metode og organisering, som svært verdifull og i stor grad transformerbar. Så vidt undertegnede kjenner til er den form og metode som utdanningsprogrammet er bygget opp rundt unik for SEPREP T.U.

I lys av det ovenforstående og andre forskningsresultater omkring undervisning og læring, er tallene som har fremkommet gjennom de to evalueringene av SEPREP T.U. til ettertanke for de som driver kompetansehevede tiltak. Spesielt klart kommer dette til uttrykk blant annet gjennom tilbakemelding om den lokale forankringens betydning, i forhold til utdanningsorganiserings betydning for deres læringsutvikling, og organisering av veiledningsgruppen. Der sier over 80 % av de som svarte at veiledningsgruppen var sammensatt slik at de potensielt kunne ha behandlet samme pasient, at dette har hatt stor eller svært stor betydning for senere pasientarbeid.

2 Vedlegg

2.1 Spørreskjema

2.2 Intervjuguide